

Alte Drucke

Concilia quatuor generalia

TOMVS PRI=||MVS QVATV=||OR CONCILIO||rum generalium. || Quadraginta
septem Conciliorum prouincialiu[m] au=||thenticorum. || Decretorum
sexaginta nouem Pontificum. Ab aposto=||lis & eoru[m]de[m] ...

Isidorus <Hispalensis>

Parisiis, 1524

INCIPIVNT REGVLE HYLARII PAPE.

Nutzungsbedingungen

Die Digitalisate des Francke-Portals sind urheberrechtlich geschützt. Sie dürfen für wissenschaftliche und private Zwecke heruntergeladen und ausgedruckt werden. Vorhandene Herkunftsbezeichnungen dürfen dabei nicht entfernt werden.

Eine kommerzielle oder institutionelle Nutzung oder Veröffentlichung dieser Inhalte ist ohne vorheriges schriftliches Einverständnis des Studienzentrums August Hermann Francke der Franckeschen Stiftungen nicht gestattet, das ggf. auf weitere Institutionen als Rechteinhaber verweist. Für die Veröffentlichung der Digitalisate können gemäß der Gebührenordnung der Franckeschen Stiftungen Entgelte erhoben werden.

Zur Erteilung einer Veröffentlichungsgenehmigung wenden Sie sich bitte an die Leiterin des Studienzentrums, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

Terms of use

All digital documents of the Francke-Portal are protected by copyright. They may be downloaded and printed only for non-commercial educational, research and private purposes. Attached provenance marks may not be removed.

Commercial or institutional use or publication of these digital documents in printed or digital form is not allowed without obtaining prior written permission by the Study Center August Hermann Francke of the Francke Foundations which can refer to other institutions as right holders. If digital documents are published, the Study Center is entitled to charge a fee in accordance with the scale of charges of the Francke Foundations.

For reproduction requests and permissions, please contact the head of the Study Center, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

urn:nbn:de:gbv:ha33-1-150505

DECRETA HYLALII PAPE

¶ Dominis fratribus merito beatissimis in Christo venerabilibus, Samartioni, Carathoni, Desiderio, episcopis & presbyteris omnium ecclesiarum que sunt intra prouinciam Thraciam constitute, Leo, victorius, Eustatius episcopi.

A

Anta seculi potestates circa sacerdotalem ordinem reuentia preualuere, etiam hi quos sub imperiali nomine terris diuina potentia preesse precepit, vt ius distringendorum negotiorum episcopis sanctis iuxta diuina constituta permiserint. Quod cum & iuris antiqui formulis & illatis frequentius sit & legibus confirmatum, presertim tempore a plerisque inuenimus fuisse calcatum. Nam pretermisso sacerdotali iudicio passim ad examenulare transiere, Quocirca nobis visum est vt hanc & sacre legis & nostri ordinis contumeliam & ad presens vlceretur plena districtio, & ob seruandam formulam constitueret in futurum. Censemus itaque vt quicumque pretermisso sacerdote ecclesie sue ad disceptationem venerit secularium, sacris liminibus expulsus a celesti arceatur altario. Neque ullus post hanc diffinitionem qui communi sedit arbitrio quicquam sibi ultra prescriptum vendicare nitatur. Ita fieri, vt hi qui ante errauerunt congrua emendatione se corrigant, & qui sub obseruatione clericali celesti probatur seruire officio, ex clero abiciendum, si pretermisso sacerdotum iudicio seculariam adierit potestatem. Quod ideo singulos vniuersosque volumus agnoscere, vt quod pleno iustitie & iuris ordine constitutum est, effectum totius firmitatis in omnibus clericorum negotiis fortietur. Sane si clericus laicum pulset, prius se audiri ab episcopis poscat, tum si petitioni sue laicum viderit obuiare ex permisso episcopi sui in seculi moderatores disceptatione confligat. Leo episcopus scribit. Victorius episcopus scribit. Eustatius episcopus scribit.

¶ Finis epistolarum Leonis pape.

INCIPIVNT DECRETA HYLARII PAPE.

i	¶ Vt canones niceni vel apostolice sedis decreta custodiantur.	minus habentes ad superiorem ordinem non veniant.	
ii	¶ Vt bigami aut vidue, aut corrupte mariti ad ecclesiasticos gradus non accedant.	iiii	¶ Vt ea que illicite episcopus vel decessor eius ordinauit ab eo qui super est emendantur.
iii	¶ Vt penitentes aut inscii litterarum siue defectu membrorum, aut decisione aliquid	v	¶ Vt nullus episcopus sibi eligat successorem.

INCIPIVNT REGVLE HYLARII PAPE.

Capitulum primum.

B

LAVIO BASILICO, ET HERMINEICO VIRIS CLARISSIMIS consulibus sub die. xvi. Kalendarum Decembrium. In basilica sancte Marie residente venerabili papa Hylario vna cum episcopis numero quinquaginta, Residentibus etiam vniuersis presbyteris, astantibus quoque diaconibus. Hylarius episcopus ecclesie catholice urbis Rome synodo presidens dixit. Quoniam religiosus sancto spiritu congregante conuentus hortatur, vt quedam que pro disciplina ecclesiastica necessaria sunt, cura diligentiore tractemus. Si placet fratres ea que ad ordinationis tenorem pertinent, iuxta diuine legis precepta, & nicenorum canonum constituta. Iuuante domino in omne eum mensura solidemus, vt nulli fas sit sine status sui periculo vel diuinas constitutiones, vel apostolice sedis decreta temerare, quia nos qui potentissimi sacerdotis administramus officia talium transgressionum culpa respiciet, si in causis dei desides fuerimus inuenti, quia meminimus quod timere debemus qualiter comminetur negligentie sacerdotum. Siquidem reatu maiore delinquit qui potiori honore fruatur, & grauiora facit vitia peccatorum sublimitas dignitatum.

Capitulum secundum.

¶ Cauendum

Cauendum ergo imprimis ne ad sacros gradus sicut gestis prioribus ante scriptum est quisq[ue] A
qui uxorem virginem non duxit aspiret. Repellendi sunt etiam quicūq[ue] in secunde uxoris nuptias
contra apostolica precepta conuenerunt.

Capitulum tertium.

Vt penitentes vel infirmi litterarum, aut aliqua membrorum defectu damna perpeffi, vel hi qui ex B
penitentibus sunt ad sacros ordines aspirare non audeant, Quisq[ue] talium consecrator extiterit factū
suum ipse dissoluet.

Capitulum quartum.

Sed & quodcūq[ue] quis cōmisit illicite aut a decessoribus suis inuenit admissum sed propriū peri C
culū vult vitare dānabit. Nos enim in nullo volum⁹ seueritatem ultionis exercere, sed qui in causis dei
vel contumacia vel in aliquo decessu deliquerit, aut ipse quod proprius predecessor eius fecit, abole
re noluerit in se quicquid in alio nō rescauerit inueniet. Quod vt deinceps possit tenacius custodi
ri (si placet sententias omnes, & subscriptiones proprias commodate) vt synodali iudicio aditus clau
datur illicitis. Ab vniuersis episcopis, & p[re]sbyteris acclamatum est. Exaudi christe Hilarie vita. Dictū
est sexies. Hoc confirmamus & docemus, dictum est octies. Hec tenenda sunt, hec seruanda sunt, di
ctum est quinquies. Doctrinē vestre gratias agimus, dictum est quindecies. Ista in perpetuum ser
uentur rogamus, dictum est quindecies. Ista per sanctum petrū vt in perpetuum seruentur optam⁹,
dictum est octies. Hec presumptio nunquam fiat, dictum est decies. Qui hec violauerit in se inue
niet. Et factū silentio Hylarius ep[iscopu]s dixit.

Capitulum quintum.

Preterea fratres noua & inaudita, sicut ad nos missis de Hispaniis epistolis sub certa relatione p[er] D
uenit in quibusdam locis peruersitatū semina subinde nascuntur. Deniq[ue] nonnulli episcopatum qui
nō nisi meritis precedentibus datur nō diuinū munus, sed hereditariū putant esse compendiū. Et
credunt sicut res caducas atq[ue] mortales. Ita sacerdotum velut legatario aut testamentario iure posse
dimitti. Nam pleriq[ue] sacerdotes, & in mortis cōfinio constituti in locum suū feruntur alios designa
tis nominibus subrogare, vt .i. non legitima expectatur electio, sed defuncti gratificatio, p[ro] populi ha
beatur assensu. Quod quā graue sit existimate. Atq[ue] ideo si placet etiam hāc licentiam generaliter de
ecclesiis auferamus (ne quod turpe dictū est) homini quisquam putet deberi quod dei est. Vt autem
quod ad nos perlatum est, ad vestram etiam possit peruenire notitiā. Hispanorum fratrum & coepi
scoporum nostrorum scripta legantur. Paulus notarius recitauit. Et statutum est, ne quid ultra hu
iusmodi a sacerdotibus presumatur.

Incipiunt capitula.

i **V**t nullus sine consensu episcopi metropo
litani episcopus ordinetur.

ii **V**t nullus episcoporum relicta p[ro]pria eccle
sia ad aliam transeat.

iii **V**t Hirenus remotus ab Artimonienſi
ad p[ro]pria reuertatur.

iiii **D**e remouendis episcopis qui illicite ordi
nati sunt, & ne in vna ecclesia duo episcopi ha
beantur.

v **D**e damnatione Hirenē si ad suam eccle
siam non reuertitur.

Finiunt capitula.

EPISTOLA EIVSDEM HYLARII PAPE AD TARRACONENSES
EPISCOPOS.

QUIELECTISSIMIS FRATRIBVS ASCANIO ET VNIVERSIS E
p[iscopis] Tarraconensis prouinciē Hylarius episcopus. Postquā litteras vestre dilectio
nis accepimus, quibus presumptiones Siluani ep[iscopu]i Calagurensium ecclesie retundi
petistis, & rursum Barcinonensiū queritis nimis illicita vota firmari Honoratorū
& possessorū, Tyriasonensiū, Castanensiū, Calagurtanorū, Virigēsium, Tricien
siū ciuitatis cū scriptionibus diuersorū litteras nobis cōstat ingessas, p[er] quas id qd
de Siluano querela v[est]ra deprompserat excusabant, Sed reprehensione iustissima eorū pariter allegatio
nō carebat, quia preter conscientia metropolitani fratris & coep[iscopu]i nostri Ascanii nōnullis ciuitatibus or
dinatos claruit sacerdotes. Vnde quoniā quicq[ue] ab alterutra p[ar]te est indicatū omni videmus pueri
tate cōfusus temporū necessitate p[er]specta. Hac ratione decernim⁹ adueniam pertinere quod gestum
est, Vt nichil deinceps cōtra p[re]cepta beati apli, nichil cōtra nicenorum canonū constituta tentetur.

gg. iiii.

Capitulum primum.

A Hoc autem primum iuxta eorundem patrum regulas volumus custodiri, ut nullus preter notitiam atque consensum fratris Ascanii metropolitani aliquatenus consecratur antistes, quia hoc vetus ordo tenuit. Hoc trecentorum decem & octo sanctorum patrum definiuit auctoritas, cui quisque obuias tetenderit manus, eorum se consortio fatetur indignum quorum preceptionibus resultat.

Capitulum secundum.

B In quorum contumeliam superbo spiritu etiam pars illa contemnitur que veretur, ne quis relicta ecclesia sua ad alteram transire presumat. Quod nimis improbe conuiuentibus, & ut doleatur grauius vobis asserentibus Hyreneus episcopus conatur admittere. Quod nostra auctoritate roborare cupitis, quos maxime de rebus illicitis magna indignatione probatis accendi, lectis ergo in conuentu fratrum, quos natalis mei festiuitas congregat litteris vestris que de ordinandis episcopis secundum statuta canonum vel predecessorum meorum decreta fuerit probata sententia gestorum que pariter direximus tenore discetis.

Capitulum tertium.

C Vnde remoto ab ecclesia Barcinonensi atque ad suam remisso I-Hyreneo episcopo sedatis per sacerdotalem modestiam voluntatibus que per ignorantiam ecclesiasticarum legum desiderant, Quod non licet obtinere tale protinus de clero proprio Barcinonensibus episcopus ordinetur, qualem te precipue frater Ascanii oporteat eligere & deceat consecrare, ne si aliter forte factum fuerit, non sine obiurgatione maxime tui nominis retundat nostra preceptio, quod in iniuriam dei a quo specialiter sacerdotalium est gratia dignitatum didicimus admissum. Nec episcopalis honor hereditarium ius putetur, quod nobis soladei nostri benignitate confertur.

Capitulum quartum.

D Ordinos nunc ergo episcopos, qui licet dum te ignorante prouecti sunt cum suis auctoribus meruerint submoueri hac ratione firmamus, si nec vidue maritus fuerit quisquam, nec in secunde coniugio nuptias, ac vota conuenerit, sicut & legalia constituta precipiunt dicendo. Sacerdos uxorem virginem accipiat non viduam, non repudiatam, secundum quod etiam beatus apostolus magister gentium de his qui uenerunt de yderant sacerdotes propria institutione non tacuit dicens, unus uxoris virum, cuius tenore sane ita informati esse debetis fratres charissimi. Ut inter cetera que cauenda sunt hec studeatis precipue custodiri que cognoscitis ante uniuersa mandari. In quibus etiam perspicendum est, ne duo simul sint unus ecclesie sacerdotes, aut litterarum ignarus, aut carens aliqua parte membrorum, aut etiam ex penitentibus aliquis ad sacrum ministerium prorsus sinatur accedere. Nec tantum putetis petitiones valere populorum, ut cum his parere cupitis voluntatem dei nostri que nos peccare prohibet deseratis, Cuius indignatio ex hoc grauius commouetur, quia benignitas eius dum sunt illicita per eos qui sunt interpretes placationis offenditur.

Capitulum quintum.

E Ut autem omnia secundum hec que scripsimus corrigantur presentes litteras Traiano subdiacono nostro veniente direximus. Quod si Hyrenus episcopo ad ecclesiam suam deposito improbitatis ambitu redire neglexerit, quod ei non iudicio, sed humanitate preestabitur remouendum se ab episcopali consortio esse cognoscat. Deus incolumes vos custodiat.

Item epistola Hylarii ad Ascanium de his que sunt scripta superius.

F ILECTISSIMO FRATRI ASCANIO HYLARIUS EPISCOPUS, Diuine circa nos gratie memores esse debemus qui nos per dignationis sue misericordiam ob hoc ad fastigium sacerdotale prouexit, ut mandatis ipsius inherentes & in quadam sacerdotii eius specula constituti prohibeamus illicita & sequenda doceamus. Vnde directis per Traianum subdiaconum nostrum litteris admonemus, ut que male sunt facta corrigantur. Et miramur admodum dilectionem tuam Barcinonensem petitiones non solum nulla auctoritate retulisse, verum etiam directis ad nos litteris consummationem prauis desiderii postulasse adhibendo in epistolarum prohemio concilii mentionem, tanquam culpe minuerentur excessus, per multitudinem imperitorum cum etiam sub significatione unusquisque sui nominis te cum pariter retulisset & subscriptiones proprias factas singuli commodassent dilectionem tuam rei de qua displicet summa timebat, quia per loco & honore tibi debito ceteri sacerdotes docendi fuerant non sequendi. Vnde sicut in generalibus litteris indicaui Hyreneus ad propriam reuertatur ecclesiam & Barcinonensibus de suo clero protinus consecratur antistes, cui tamen statuta canonum, & apostolica precepta concordent.

Et licet

Et licet hi qui propter notitiam atq; consensum tue dilectionis ordinati sunt sacerdotes, cum suis debuerint auctoribus submoueri, ne quid tamen in tanta necessitate decernam⁹ austerum eos qui episcopi facti sunt, ita volumus permanere, si apostolicis preceptionibus & statutis sanctorum patrum non reperiantur obnoxii, ac deinceps nichil quod contra disciplinam ecclesiasticam veniat, sicut hacten⁹ factum est perpetretur, tue sollicitudinis est frater charissime, debitam tibi auctoritatem tueri & illicitis non modo non prebere assensum, sed etiam cuncta que contra regulam facta reppereris coercere, atq; ante omnia que sola unitate decernimus Hireneum ad ecclesiam suam redire compelle. Ad quam sponte potius redire debet, si a sacerdotali consortio meruit separari, nec vnus ecclesie duo esse permittantur antistites quod opportunius supradicti subdiaconi fieri delegamus, instantia quam etiam pro conseruanda ecclesie disciplina comere ad Hispanias dispositionis nostre fecit auctoritas, De⁹ autem incolumem te custodiat frater charissime.

Epistola Hylarii pape, ad Leontium Veranium, Victurum episcopos.

DILECTISSIMIS FRATRIBVS VERANO, LEONTIO, VI- A
 cturio episcopis Hylarius papa, Mouemur ratione iustitie, que licet ab omnibus qui recta sapiunt, debeat custodiri, cum precipue domini sacerdotibus non est temere negligenda, quorum ceteros informari conuenit institutis. Frater igitur & coepiscopus noster ingenuus Ebredunensis Alpiu Maritimarum prouincie Metropolitani semper honore subnixus in preiudiciu suum, sicut adnexa declarauit quedam nos petere fratre & coepiscopo nostro Auxamio statuisset commemorat, que vniuersis in hac eadem causa defensionibus contrairent. Si quidem relationibus in nostro iudicio recensitis, quas frater & coepiscopus noster Veranus ad sancte memorie decessorem meum cum ceteris prouincie sacerdotibus misit, & apostolice sedis, que tunc directa fuerat patefacta, responsione manifestatum est, nichil postea debuisse tentari, nec ad iniuriam synodaliu regularum quicquam per obreptionem, que proxime facta est, oportere constitui. Nam licet ex hoc etiam quod a nobis est elicium censeatur infirmum, quia ex ipso insinuatum est, exequi voluisse qui meruit, tamen ne odio vel gratia moueamur, que in causarum disceptationibus esse non debet, ita vestre charitati cognitionem ad nexu querimonie delegamus, ut nichil aduersum venerandos canones, nichil contra sancte memorie decessoris mei iudicium valeat quicquid obreptum nobis esse constiterit. Nolumus namque fratres charissimi ecclesiarum priuilegia, que semper sunt seruanda confundi, nec in alterius prouincia sacerdotis alterum ius habere permittimus, quia per hoc non minus in sanctarum traditionum delinquitur sanctiones, quam in iniuriam ipsius domini proflitur, cuius expectatio fructus nostri ministerii non in latitudine regionum, sed in acquisitione ponitur animarum. Habeat itaque pontificiu frater & coepiscopus noster ingenuus prouincie sue, de cuius dudum ab apostolica sede est illicita cessione culpatus, & custoditis omnibus, que super ecclesiis Ceruelensis ciuitatis, vel castelli Nicensis, sicut diximus sancte memorie decessoris mei definiuit auctoritas, nichil ecclesiarum iuri noceat, quod in alterum memoratorum a predicto fratre ad excludendam cupiditatem, quemadmodum phibuit ambitionis aliene proxime est episcopus consecratus, sed statute correctionis forma permaneat, ut ad vnus antistitis predicta loca regimen reuertantur, que in duos diuidi non decuit sacerdotes. Domin⁹ vos incolumes custodiat dilectissimi fratres.

Epistola Tarraconensium episcoporum ad Hylarium papam.

INEPATISSIMO ET APOSTOLICA REVERENTIA A NOBIS B
 in christo colendo pape Hylario, Ascanius & vniuersi episcopi Tarraconensis prouincie, Quonia curam apostolatus vester prouinciarum suarum sacerdotibus gerat filio nostro illustri Vincentio duce prouincie nostre referente cognouimus. Cuius impulsu votum nostrum in ausu scribendi prona deuotione surrexit. Ergo prouinciales Iuliano sermone debita coronae vestre obsequia deferentes, his quesumus ut dignatione qua ceteros etiam humilitatem vestram in orationibus vestris, in mente habere dignemini beatissime & apostolica reuerentia in christo a nobis colende pater, Illud specialius deprecantes, ut factum nimis quod

tam voto pene oēs prouincie quā exemplo vetustatis in notitiam nostrā defertur perpenſis aſſertio-
nibus noſtris roborare dignemini. Et cum legerent ab vniuerſis epiſcopis & preſbyteris exclamatu
eſt. Exaudi chriſte, Hylario vita, dictum eſt decies, Hec preſumptio nunquam fiat, dictum eſt ſexies
Que dei ſunt ab homine dari nō poſſunt, dictum eſt ſexies, Per dominum Petrum rogamus vt in
perpetuum ſeruentur, dictum eſt ſexies, Hec vt reſeruentur rogamus.

A ¶ Hylarius epiſcopus dixit, lege. Paulus notarius recitauit, Epiſcopus varohienſium ciuitatis, San-
ctus Nundinarius ſortem expleuit cōditionis humane, Hic epiſcopo venerabili fratri noſtro Hyre-
neo quē ipſe antea in diocēſi ſua nobis volētibus cōſtituerat, relinquens ei quod potuit habere pau-
pertas ſupreme volūtatis arbitrio in locum ſuū, vt ſubſtitueretur optauit, Sed defuncti iudiciū in
eius meritū non vacillat, Et cum legeret Probus epiſcopus e conſeſſu ſurgens dixit, Illud licuit, Hoc
nō licuit, Succeſſores de⁹ dat auctoritate veſtra reſiſtite huic rei per apoſtolatum veſtrum.

B ¶ Hylarius epiſ dixit, Percurre quod ceperas, Paulus notari⁹ recitauit, Si quidem ois clerus & plebs
ei⁹dē ciuitatis & optimi & plurimi puinciales, vt idē eius locū obſeruaret a nobis ſperauerunt dato
cōſenſu. Nos cogitātes defuncti iudiciū & probātes eius vitā, & eorū nobilitatem atq; multitudinē
q; petebant ſimul & vtilitatē ecclēie memorate optimū duxim⁹, vt tāto ſacerdoti q; ad diuina migraue-
rat, nō minoris meriti ſubſtitueretur antiſtes, p̄ſertim cū ecclā illius municipiū in qua ante fuerat ordi-
natus ſemp hui⁹ ciuitatis ecclēie fuiſſe diocēſis cōſtet, Ergo ſuppliciter p̄camur aplatum vrm, vt hu-
militatis noſtre qd iuſte a nobis videtur factū vra auctoritate firmetis iādudū ſane queſtū fueramus
lris veſtris de p̄ſumptione Saluini epi, & miramur qd nulla aplatus veſtri reſpōſa ſuſcepim⁹. Nūc hec
eadē ſuggerētes petim⁹, vt qd ſup his rebus obſeruādū ſit aplicis ſermonib⁹, nos dignemini informa-
re. Et ne forſitan p negligentia portitoris, aut p longinqui itineris difficultatē humilitatis nrē ad vos
ſcripta nō potuerint ex hoc negotio puenire, etiā ſuggeſtionem noſtrā maluiſmus iterare. Et ſubſcri-
ptio. Ora p nobis. Sanctum apoſtolatum veſtrū iugi euo diuina cōſeruet eternitas nobis omnibus
& ecclēſie ſue domine vere noſter apoſtolice papa.

Episto la epiſcoporum Tarraconenſium ad Hylarium papam.

C OMINO BEATISSIMO ET APOSTOLICA REVERENTIA A NO-
bis in xpo colendo pape Hylario. Aſcani⁹ & vniuerſi epi tatraconēſis puincie, Etiā ſi nul-
la dictaret neceſſitas eccliaſtice diſcipline, expetendū reuera nobis fuerat illud priuilegiū ſe-
dis vr̄e, quo ſuſceptis regni clauibus poſt reſurrectionē ſaluatoris p totum orbē beatiffimū
Petri ſingularis p̄dicatio vniuerſorū illuminatione p̄ſpexit, Cui⁹ vicarii principatus ſicut eminet, ita
metuedus eſt ab oibus & amand⁹. Proinde nos deū in nobis primitus adorātes, cui ſine querela ſer-
uitis, ad fidē recurrim⁹ apoſtolico ore laudatam, inde reſpōſa querētes vnū nichil errore, nichil p̄ſum-
ptione, ſed pōtificali totū deliberatione p̄cipitur. Cū hec ita ſe habeāt, eſt tñ inter nos falſus frater, cui⁹
ius p̄ſumptionē ſicut diuti⁹ tacere nō licuit, ita & loqui futuri iudicii neceſſitas impauit, Siluan⁹ qui
dam epiſ calagurre in vltima pte vr̄e puincie cōſtitut⁹ diuinationes ſibi indebitas vſurpādo, humili-
tatem noſtrā ad hoc vſq; pduxit. Vt cōtra eius vaniſſimā ſupſtitionem ſedis vr̄e vnicū remediū flagi-
temus, Hic nāq; iam ante, vii. aut, viii. ampli⁹ annos poſtponēs patrū regulas, & vr̄a inſtituta deſpi-
ciēs nullis petentibus populis epi ordinauit. Cui⁹ p̄properū factum exiſtimātes fraternā & paciſ-
ca poſſe ammonitiōe ſanari p̄fecit in peius. Deniq; cū cōtra vetuſtatem canonū contra ſynodi cōſti-
tuta alterius fratris nr̄i p̄bri ſpiritu tantū p̄ſumptionis accēſus, in eodē loco q; illi fuerat deſtinatus cui
inuito & repugnātī impoſuerat man⁹, & qui nō iam cetui fuerat aggregat⁹ epi fecit. Hinc factum
eſt vt de ei⁹ miſerrima temeritate ad nos ceſarauguſtane vr̄bis epiſ frater noſter vniuerſa referret, cui⁹
diligētia & ſollicitudo admodū p̄ſpexerat, ſi in aliquo p̄ſuiſſet. Siquidē cunctis i vicinia poſitis epiſ
ne ſe ſchiſmatico adiūgerēt frequētiffime cōtradixit, Sed obſtinatione dānabili totū qd erat illicitū, &
qd nobis pudor eſt dicere nō erubuit ille ſol⁹ cōmittere, Proinde q̄a his p̄ſumptionib⁹ que vnitatem
diuidūt, que ſchiſma faciūt velociter debet occurrī, queſum⁹ ſedē veſtrā, vt qd ſuper hac pte obſeruare
velitis aplicis aſſatib⁹ inſtruamur, quatin⁹ fraternitate collecta, platis in mediū venerādis ſynodi cō-
ſtitutis, cōtra rebellionis ſpiritu vra auctoritate ſubnixi, qd oporteat & de ordinatione, & de ordina-
to fieri intelligere (deo iuuāte) poſſim⁹. Erit p̄fecto veſter triūphus aplatus vri tpibus, ſi quod ſancti
Petri cathedra obtinet catholica audiat ecclā, ſi nouella zizaniorū ſemina fuerint extirpata. Et ſub-
ſcriptio. Orantem p nobis ſanctū aplatum veſtrū iugi euo diuina cōſeruet eternitas.

D ¶ Vt hec emēdentur rogamus, dictū eſt, vi. Vt hec recidātur rogam⁹, dictū eſt, vii. Vt diſciplina ſer-
uetur rogamus.

uetur rogam⁹, dictū. v. Vt canones custodiant⁹ rogam⁹, dictū. vii. Vt in p^rsumptionibus vindicetur rogamus, dictū. vii. Ordinatio ap^lica illibata seruetur, dictū. vii. Exaudi x^pe, Hylario vita, dictū. v. Dign⁹ papa, dignus doctor, dictū est. viii. Vt antiquitas seruetur rogam⁹, dictū. vii. Vt disciplina seruetur rogamus. **C** Hylarius ep^s dixit. Acceptis que recitata sunt de oibus, Nunc fratres specia^les sⁿias deo vobis inspirate depromite, Maximius ep^s ecclⁱe tauritanis dixit. In custodiēdis oibus que ad sacras ordinationes p^rinent disciplinis, melius sⁿie mee p^ressione denūtio, nichil a me vnquā eorū que p^rhibita sunt esse faciēda, De reliquis cēseo, vt q^squis talia fecerit, aut detecta in ecclⁱis resecare noluerit, nouerit se graues cās ap^lice in sedis iudicio redditurū. In quo illi necesse erit subire sⁿiam Ingenuus ep^s ebredunēsis, dixit, Michi quoq^{ue} eadē de oibus p^rtibus sentētia est, qua me ipse cōstringo, ne qd a me vnq^{ue} de his que sunt interdicta tentetur, quia noui statū & p^ressionem meā. De ceteris etiā cēseo, vt quisq^{ue} transgressor extiterit, sciat se ecclⁱastice regule laqueis innodari & reatū apo^lice sedis incurrere, Paulus ep^s aque viue dixit, Ego quoq^{ue} me simili me lege constringo. Et de ceteris q^{ue} transgressores fuerint p^riter cēseo, nec eis sine p^riculo sui quicq^{ue} tale tentare liceat, qd merito debeat vindicari, Primus ep^s ecclⁱe atellane dixit, Hoc & ego cēseo esse obseruādū, Palladius ep^s ecclⁱe salpinae dixit, Nichil me cōtra disciplinā ecclⁱasticā vel statuta s^ctōrū canonū factū esse polliceor. Tyberius ep^s ecclⁱe sabinēsis dixit, Proūteor me statuta sedis ap^lice in oibus custodire. Et si in ecclⁱa mea clericorū aliquē contra p^rcepta s^ctōrum canonū deprehēdero aut mulierem dixisse, aut duas habere vxores, ab ecclⁱastico officio separe. Ab vniuersis dictū est ep^s. Sentētiās fratrū oēs sequimur oēs cōfirmam⁹ & obseruādas esse decernim⁹. Exaudi x^pe, Hylario vita, dictū. vi. Que male admissa sunt p^r te corrigantur, dictū. viii. Qd non licet nō fiat, dictū. viii. Hylarius ep^s ecclⁱe vrbis rome synodo p^rsidens dixit. Quoniā p^rsentis definitionis, formā que s^cd^m sanctorū statuta est sⁿiam, in omniū ecclⁱastiarū notitiā puenire decreuimus, ne cuiquā p^r sui possit ignoratione licere, qd non licet edere, gesta notariorum sollicitudo curabit.

CINCIPIUNT DECRETA SIMPLICII PAPE AD ZENONEM SPALensem episcopum de commissā vice apostolice sedis.

QUI ELECTISSIMO FRATRI ZENONIS IMPLICIUS, PLVRIMO rū relatu cōperimus dilectionē tuā seruire & spūs sanctitate ecclⁱe gubernatōre existere, vt naufragii detrimēta deo auctore nō sentiat, Talib⁹ iccirco gloriātes iudiciis congruū duximus, vicaria sedis n^re te auctoritate fulciri, cui⁹ vigore munit⁹ ap^lice institutionis decreta vel s^ctōrum terminos patrū nullomō transcedi p^rmittas quoniā digna honoris remuneratione cumuland⁹ est p^rquem in his regionibus diuinus crescere innotuit cultus. Deus te incolumem custodiat frater charissime.

CEpistola Simplicii pape ad Ioannem rauennatem episcopum.

SIMPLICIUS ep^s Ioāni ep^o rauennati. Si q^s esset intuit⁹ ecclⁱastice discipline, vel si qd apud te sacerdotalis modestie teneretur nunq^{ue} plectibiles ppetrarētur excessus, a qbus si nullo te p^rternarū regularū poteras cōtinere p^rcepto, saltem s^ctē memorie p^rdecessoris tui fueras reuocādu exēplo. Qui cū faciendo p^rīm min⁹ deliquisset inuitū, senserat tū dignū p^r tali v^rs^rpatione iudiciū, Vbi ista didicisti, que in fratre & coep^m nostrū Gregor. nō electiōe, sed inuidia ppetrastī, quē inexcusabili violētia p^rtrahi ad te passus es atq^{ue} vexari, vt ei honorē tantū nō p^r animi tranquillitatē, sed p^r amentia sicut dicēdū est irrogares. Neq^{ue} enim talia potuissent fieri sanitate cōsiliū, nolum⁹ exaggerare qd gestū est, ne cogamur iudicare qd dignū est. Nā priuilegium meretur amittere, qui p^rmissa sibi abutitur p^ratē. Sed vna nos ratio facit eē sⁿie mollioris, q^{ue} maluimus te fratre & coep^o n^ro p^recto referēte cognoscere, nō nostris l^ris p^rpter opprobriū publicare. Nā scandalū cuius auctor agnosceris, ita moderatio n^ra cōpescuit, vt frater & coep^s meus Grego. quē non p^ruectū cōstat esse sed pulsum, nullam cām, sicut petiit tecū habiturus mucirēsem gubernet ecclⁱā, & contuberniū spiritale qd sortiri nō oportebat inuitū nō recuset amplecti. Cui si qd negocii forsūtā emerferit nostrū ex eo vel contra eū petatur examen Necessitatibus etiā quas faciēte te cōpellitur sustinere, hac definitione cōsulemus, vt refuso p^rdiō qd ante annū sibi datū esse cōmemorat, atq^{ue} ad ecclⁱā rauēnatē reuerso possessio in Bononiēsi. xxx. solidorū, reddat⁹ liberorū sine dubitatione tradatur in diē. s. vite eius, saluo p^rprietatis iute rauēnatis ecclⁱe ad quā post predicti obitū reuertetur. Qd si nō fuerit nostris partiū cōstitutis, qd post transgressionē maneat cōtumacē ipse p^rpendis. Denūtiāmus aut^{em} q^{ue} si post hac quicq^{ue} tale p^rsumpsit & aliq^{ue}, seu ep^m, seu p^rīm, seu diaconū inuitum facere forte credideris ordinationes tibi rauennatis ecclⁱe vel emiliēsis noueris auferēdas. Data. iiii. ka. Iu. Seueriano viro clarissimo con.

Epistola Simplicii pape, ad Florentium, Equitium, & Seuerum episcopos.

A Simplicius eps, Florentio, Equitio, & Severo epis. Relatio nos vestre dilectionis instruxit, & gestogerie intimauit, Gaudensiu aufunienis ecclie sacerdotem contra statuta canonu, ac nra precepta ordinationes illicitas petrasse, quaru illi tota penitus auferri precipimus potatem. Scripsimus eni ad Seuerum fratrem & coepm nostru, vt si necesse fuerit ipse in supradicta ecclia consideratis patrum regulis hoc fungatur officio quo ille abusus esse conuictus est, ita vt hi qui illicite ab eo sunt puecti ab ecclesiasticis ministeriis sint remoti, Simul etiam de redditibus ecclie vel oblatione fidelium quid debeat nescienti nichil licere pmittat, sed sola ei ex his quarta portio remittatur, Due ecclesiasticis fabricis, & erogationi pegrinorum & pauperum pfuturæ ab ouagio pbro sub piculo sui ordinis ministrentur, vltima inter se clericis p singulorum meritis diuidatur, At vero ministeria ecclie que alienata coperimus reparare psumptor p dicti fratris copellatur instatia, cui etiam in hoc specialiter precipimus imminere, vt tres illas portiones quas p triennium dicitur sibi tantummodo vindicasse restituat, Data. xiii. kalen. decembrium post consulatu Leonis augusti.

SIMPLICIUS ACATIO.

B Dilectissimo fratri Acatio, Simplicius. Cogitationu ferias non habemus, nec enim quiescere nos causa pmittit, qua si relinquamus xpo dno nostro cuius interest inexcusabiles sumus, Et mirum est dilectione tuam tot emensis tibus & tot opportunitatibus inde venientibus nichil nos de Alexandrina ecclia, que tam grauiter quatitur instruere voluisse, cum monere te, nec increpatio nra desisteret vt participata sollicitudine lias meas apud christianissimu principem presentibus tue dilectionis psequeretur aliquis, & instituti veteris memor in orthodoxorum defensionem nobiscum sicut semper incuberes, ne quia nostru xpiana plebe pereuntem deditiois incurrat, Vnde hortamur dilectione tua vt opportune atq; importune piis auribus insinuare non desinat, quatinus Alexandrine ecclie pax optata reddatur, & celeriter vigilantie tue puentus inducatur. Data. viii. idus no. Seuerino co. directa p restitutu.

Rescriptum Acatii ad Simplicium vrbis Rome archiepiscopum.

C Domino scito patri archiepo Simplicio acatius, Sollicitudinem oim ecclesiarum scdm apostolu circulerentes nos indefinenter hortamini, quis sponte vigilantes ac pcurrentes, sed vos diuino zelo sollicitos demonstratis statu alexandrine ecclie certi requireres, vt p paternis canonibus suscipiatis labore piissimo stillantes sudore p his sicut semper est approbatu, sed xps deus noster q diligetibus se in bonum cooperatur, nris cogitationibus insidens & vna nobis in his mente atq; eandem gloriam esse cognoscens oim victoriam ipse pfecit, cōsortes nos cum tranquillissimo principe facies. Et Timotheum quidem decessore spirante pcellas & ecclesiasticam tranquillitatem sicut apparuit cōturbantem vite subtraxit humane dicens ei, Tace & obmutesce, Petru quoq; qui ab alexandria more similis procelle surrexerat, dissipauit, atq; in eternam fugam sancto spiritu flate cōuertit, vnu ex his qui olim fuerant danati, Sicut enim in nris archiuis vel conciliis inuentu est & de nostris scriniis si dignamini requirere poteritis agnoscere que de eodem subsecuta ab alexandrino epo ad Romam alterutrum sint relata, Qui Petrus noctis existeret fili, & operu diei lucetium alienus appareret oino tenebras ad latrocinium congruas pagas dum earu cooperator inueniens, media nocte adhuc iacente cadauere illi q paternos canones subuerterat insepulto subripuit in sede sicut ipse arbitratus est vno & solo presente & eo q consors illius insistebat insanie, q nullo penitus oino postea coparuit. Timotheus aut qui Davidice mansuetudinis exemplo subditur, & vsq; in finem patiens atq; panti pprie restitutus a xpo pprie sedis honore letatur, & spiritalium filiorum voces accipiens gratia curationis expectat, multiplicato in se honore a xpo principe sacerdotu, ppter quem & tolerantie coronam sibi met relinquit. Attenti igitur oret vra beatitudo p christianissimo impatore & p nobis ipsis. Vniuersam fraternitatem que vobiscum est in xpo, ego & qui mecum sunt salutamus, & alia manu, In domino ora p nobis iustissime pater.

INCIPIVNT DECRETA

FELICIS PAPE AD SICVLOS EPISCOPOS.

INCIPIVNT CAPITVLA

i	De his q baptizati doluerunt, & postea penitere noluerunt.	iiii	De his q p ignoratiam etatis rebaptizati sunt
ii	De presbyteris vel diaconibus qui in lapsu hereticorum se baptismati dederunt.	v	De his qui ab hereticis baptizati, aut rebaptizati sunt, vt ad ecclesiasticam militiam non perueniant.
iii	De his q se rebaptizandos impie dederunt.	vi	De penite, vt ab aliis epis non suscipiantur.

Flauio